
Dokument zasedanja

A9-0052/2019

11.12.2019

POROČILO

o izvajanju skupne varnostne in obrambne politike – letno poročilo
(2019/2135(INI))

Odbor za zunanje zadeve

Poročevalec: Arnaud Danjean

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
MANJŠINSKO STALIŠČE	25
MNENJE ODBORA ZA USTAVNE ZADEVE.....	26
INFORMACIJE O SPREJETJU V PRISTOJNEM ODBORU.....	32
POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU V PRISTOJNEM ODBORU.....	33

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o izvajanju skupne varnostne in obrambne politike – letno poročilo (2019/2135(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji (PEU) in Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 20. decembra 2013, 26. junija 2015, 15. decembra 2016, 22. junija 2017, 28. junija 2018, 14. decembra 2018 in 20. junija 2019,
- ob upoštevanju sklepov Sveta o skupni varnostni in obrambni politiki z dne 25. novembra 2013, 18. novembra 2014, 18. maja 2015, 27. junija 2016, 14. novembra 2016, 18. maja 2017, 17. julija 2017, 25. junija 2018 in 17. junija 2019,
- ob upoštevanju dokumenta z naslovom Skupna vizija, skupni ukrepi: Močnejša Evropa – Globalna strategija za zunanjo in varnostno politiko Evropske unije, ki ga je 28. junija 2016 predstavila podpredsednica Komisije/visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko,
- ob upoštevanju skupnih izjav predsednikov Evropskega sveta in Komisije ter generalnega sekretarja Nata z dne 8. julija 2016 in 10. julija 2018,
- ob upoštevanju skupnega sklopa 42 predlogov, ki sta jih 6. decembra 2016 potrdila Svet Evropske unije in Svet Nata, ter poročil o napredku z dne 14. junija in 5. decembra 2017 o njihovem izvajanju, pa tudi novega sklopa 32 predlogov, ki sta jih sveta potrdila 5. decembra 2017,
- ob upoštevanju razmisleka z dne 7. junija 2017 o prihodnosti evropske obrambe (COM(2017)0315),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. septembra 2013 o vojaških strukturah EU: trenutno stanje in obeti¹,
- ob upoštevanju Ustanovne listine Organizacije združenih narodov in Helsinške sklepne listine z dne 1. avgusta 1975, ki jo je objavila Organizacija za varnost in sodelovanje v Evropi,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. septembra 2017 o vesoljski strategiji za Evropo²,
- ob upoštevanju svojih priporočil z dne 15. novembra 2017 Svetu, Komisiji in Evropski

---

¹ UL C 93, 9.3.2016, str. 144.

² UL C 337, 20.9.2018, str. 11.

- službi za zunanje delovanje o vzhodnem partnerstvu pred vrhom novembra 2017³,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. novembra 2016 o evropski obrambni uniji⁴,
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. marca 2017 o ustavnih, pravnih in institucionalnih posledicah skupne varnostne in obrambne politike: možnosti, ki jih nudi Lizbonska pogodba⁵,
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. julija 2017 o mandatu za dialog o predlogu proračuna za leto 2018⁶,
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. decembra 2018 o vojaški mobilnosti⁷,
  - ob upoštevanju Uredbe (EU) 2018/1092 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o vzpostavitvi evropskega programa za razvoj obrambne industrije v podporo konkurenčnosti in inovacijski zmogljivosti obrambne industrije Unije⁸,
  - ob upoštevanju svoje zakonodajne resolucije z dne 18. aprila 2019 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi Evropskega obrambnega sklada⁹,
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 23. novembra 2016 o izvajanju skupne varnostne in obrambne politike (na podlagi letnega poročila Sveta Evropskemu parlamentu o skupni zunanji in varnostni politiki)¹⁰, svoje resolucije z dne 13. decembra 2017 o letnem poročilu o izvajanju skupne varnostne in obrambne politike¹¹ in svoje resolucije z dne 12. decembra 2018 o letnem poročilu o izvajanju skupne varnostne in obrambne politike¹²,
  - ob upoštevanju dokumenta z naslovom Izvedbeni načrt za varnost in obrambo, ki ga je podpredsednica/visoka predstavnica predložila 14. novembra 2016,
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. junija 2018 o odnosih EU-NATO¹³,
  - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 30. novembra 2016 o evropskem obrambnem akcijskem načrtu (COM(2016)0950),
  - ob upoštevanju novega obrambnega svežnja, ki ga je Komisija predstavila 7. junija 2017 v sporočilu za javnost z naslovom Evropa, ki ščiti: Komisija odpira razpravo o napredku v smeri varnostne in obrambne unije,
  - ob upoštevanju svojih resolucij z dne 14. decembra 2016 o izvajanju skupne zunanje in

---

³ UL C 356, 4.10.2018, str. 130.

⁴ UL C 224, 27.6.2018, str. 18.

⁵ UL C 263, 25.7.2018, str. 125.

⁶ UL C 334, 19.9.2018, str. 253.

⁷ Sprejeta besedila, P8_TA(2018)0498.

⁸ UL L 200, 7.8.2018, str. 30.

⁹ Sprejeta besedila, P8_TA(2019)0430.

¹⁰ UL C 224, 27.6.2018, str. 50.

¹¹ UL C 369, 11.10.2018, str. 36.

¹² Sprejeta besedila, P8_TA(2018)0514.

¹³ Sprejeta besedila, P8_TA(2018)0257.

varnostne politike¹⁴, z dne 13. decembra 2017 o letnem poročilu o izvajanju skupne zunanje in varnostne politike¹⁵ in z dne 12. decembra 2018 o letnem poročilu o izvajanju skupne varnostne in obrambne politike¹⁶,

- ob upoštevanju tega, da je Rusija nezakonito zasedla Krim in si ga priključila,
- ob upoštevanju pogodbe o jedrskem orožju srednjega dosega, pa tudi tega, da je Rusija pogodbo večkrat kršila, med drugim s tem, ko je razvila in uporabljala kopenske lansirnike tipa 9M729, in tega, da so ZDA in Rusija od pogodbe odstopile,
- ob upoštevanju tega, da je Rusija kršila zračni prostor in morske meje držav članic,
- ob upoštevanju vse večje gospodarske in vojaške prisotnosti Kitajske v sredozemskih in afriških državah,
- ob upoštevanju tega, da obstaja nevarnost terorističnih napadov na domačem ozemlju in v tujini, zlasti s strani skupin, kot sta ISIS in Al Kaida,
- ob upoštevanju novih tehnologij, kot so umetna inteligenca, vesoljske zmogljivosti in kvantno računalništvo, ki pomenijo nove priložnosti za človeštvo, a hkrati prinašajo tudi nove izzive na področju obrambne in zunanje politike, ki zahtevajo jasno strategijo in soglasje med zavezniki,
- ob upoštevanju sodbe Sodišča Evropske unije z dne 24. junija 2014 v zadevi C-658/11 – Evropski parlament ob podpori Komisije proti Svetu Evropske unije¹⁷,
- ob upoštevanju akcijskega načrta Unije o vojaški mobilnosti, objavljenega 28. marca 2018,
- ob upoštevanju sklepov Sveta o krepitvi strateškega partnerstva med ZN in EU pri mirovnih operacijah in kriznem upravljanju: prednostne naloge za obdobje 2019–2021, ki so bili sprejeti 18. septembra 2018,
- ob upoštevanju člena 54 Poslovnika,
- ob upoštevanju mnenja Odbora za ustavne zadeve,
- ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A9-0052/2019),

Varnostno okolje, ki je ves čas negotovo in nepredvidljivo

1. ugotavlja, da je varnostno okolje v Uniji v vse slabšem stanju, saj se Unija sooča s številnimi izzivi, ki neposredno ali posredno vplivajo na varnost držav članic in njihovih državljanov: oboroženi spopadi in nestabilne države na evropski celini in v njeni okolici, zaradi katerih prihaja do množičnega razseljevanja prebivalstva in množičnih kršitev človekovih pravic, do katerih prihaja v okviru nadnacionalnih organiziranih

---

¹⁴ UL C 238, 6.7.2018, str. 89.

¹⁵ UL C 369, 11.10.2018, str. 47.

¹⁶ Sprejeta besedila, P8_TA(2018)0513.

¹⁷ Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. junija 2014 – *Evropski parlament proti Svetu Evropske unije*, C-658/11, ECLI:EU:C:2014:2025.

kriminalnih mrež, džihadistični terorizem, kibernetški napadi, hibridne grožnje zoper evropske države in hibridno vojskovanje z njimi, vse manjša prizadevanja za razorožitev in slabitev mednarodnih režimov za nadzor orožja, vse večja ogroženost naravnih virov, nezanesljiva oskrba z energijo in podnebne spremembe;

2. meni, da nestabilnost in nepredvidljivost na mejah Unije ter v njenem neposrednem (severna Afrika, Bližnji vzhod, Kavkaz, Balkan, vzhodno Sredozemlje, ruska agresija zoper Ukrajino in Gruzijo itd.) in širšem sosedstvu (Sahel, Afriški rog itd.) predstavljata neposredno in posredno grožnjo za varnost evropske celine; poudarja, da sta notranja in zunanja varnost neločljivo povezani; priznava, da je dejavno angažiranje v sosedstvu v interesu Evropske unije;
3. ugotavlja, da nekateri svetovni akterji (ZDA, Kitajska, Rusija), pa tudi vse večje število regionalnih akterjev (Turčija, Iran, Saudova Arabija ipd.) zavzemajo pristop kazenja moči, pri čemer enostranska diplomatska dejanja kombinirajo s spreminjajočimi se zavezništvi, destabilizirajočimi dejavnostmi, ki so v prvi vrsti hibridne narave, in krepitvijo vojaških zmogljivosti;
4. poudarja vse večjo geopolitično pomembnost Arktike in njen vpliv na varnostne razmere v EU in v svetu; poziva EU, naj si prizadeva za skladnejšo notranjo in zunanjo politiko EU, strategijo za Arktiko in konkreten akcijski načrt za delovanje EU na Arktiki, pri čemer naj upošteva tudi varnostni in geostrateški vidik; ugotavlja, da lahko EU prispeva k rešitvi morebitnih varnostnih in geostrateških izzivov;
5. izraža resno zaskrbljenost nad splošnim destabilizacijskim ravnanjem Turčije, med drugim nad njenimi nezakonitimi dejavnostmi v izključni ekonomski coni/epikontinentalnem pasu Cipra, s čimer krši mednarodno pravo, ravna v nasprotju z duhom dobrih sosedskih odnosov ter ogroža mir in stabilnost v že tako nestabilni regiji;
6. obžaluje, da nekateri od teh akterjev tako namerno zaobidejo ali celo poskušajo uničiti večstranske mehanizme, načela Ustanovne listine OZN in zadevne določbe mednarodnega prava, ki so nujni za ohranjanje miru; ugotavlja, da bi lahko postali neposredna grožnja varnosti EU in ogrozili ustaljene dvostranske odnose EU s partnerskimi državami;
7. poudarja, kako pomembna so večstranska pogajanja med EU in zadevnimi stranmi za spoprijemanje z grožnjo širjenja jedrskega orožja; poziva, naj se jedrske pogodbe spoštujejo; poleg tega poziva, naj se podpreta sklenitev nove pogodbe, ki bi nadomestila pogodbo o jedrskem orožju srednjega dosega (INF), ter obnovitev pogodbe o neširjenju jedrskega orožja (NPT) v letu 2020;
8. poudarja, da je okrepitev bistvenih odnosov z vzhodno in jugovzhodno Azijo ključnega pomena za celovito in trajnostno, na pravih temelječo strategijo povezljivosti EU; je seznanjen s krepitvijo vojaških zmogljivosti v regiji in poziva vse vpletene strani, naj spoštujejo pravico do plovbe, razrešujejo nesoglasja na miroljuben način in se vzdržujejo enostranskih ukrepov za spreminjanje trenutnega stanja, tudi v Vzhodno- in Južnokitajskem morju ter Tajvanski ožini; izraža zaskrbljenost, ker vmešavanje tujih avtokratskih režimov z dezinformacijami in kibernetškimi napadi v okviru bližajočih se splošnih volitev ogroža azijske demokracije in regionalno stabilnost; ponovno izraža podporo smiselnemu sodelovanju Tajvana v mednarodnih organizacijah, mehanizmih in dejavnostih;

9. izraža zaskrbljenost zaradi dejavnosti in politik Rusije, ki še naprej destabilizirajo in spreminjajo varnostno okolje; poudarja, da je Rusija še vedno zaseda vzhodni del Ukrajine, sporazumi iz Minska niso bili izvedeni, nezakonita priključitev in militarizacija Krima in Donbasa pa se nadaljujeta; izraža zaskrbljenost zaradi aktualnih latentnih konfliktov, ki jih v Evropi (v Moldaviji in Gruziji) goji Rusija; poudarja, da je treba v zvezi s politiko EU v zvezi s tem vprašanjem nastopiti enotno;
10. še naprej obsoja vojaški poseg Rusije in to, da si je nezakonito priključila Krimski polotok; izraža podporo neodvisnosti, suverenosti in ozemeljski celovitosti Ukrajine;
11. ponavlja, kako pomembno je poskrbeti za to, da je politika EU, kar zadeva primere zasedbe ali priključitve ozemelj, dosledna;
12. ugotavlja, da se je Unija prepozno odzvala in se s političnega, diplomatskega in vojaškega vidika prepozno prilagodila novim krizam in tem novim mednarodnim razmeram; meni, da na področju obrambe, ki velja za specifično področje, nezadostne naložbe, pomanjkanje zmogljivosti in interoperabilnosti, predvsem pa tudi pomanjkanje politične volje za izvajanje strogih določb iz evropskih pogodb in številne oblike sodelovanja med državami članicami, Uniji onemogočajo, da bi igrala odločilno vlogo v zunanjih krizah in izkoristila svoj polni potencial; poleg tega priznava in poudarja, da nobena država sama ni kos varnostnim izzivom, ki se pojavljajo na evropski celini in v njeni neposredni okolici; poziva Evropski svet, naj bo uporaba glasovanja s kvalificirano večino v Svetu na področju skupne varnostne in obrambne politike (SVOP) politična prioriteta, kadar PEU to omogoča; poziva države članice, naj za reševanje kriz in konfliktov razvijejo učinkovit celosten pristop, pri katerem bodo kar najboljše in uravnoteženo kombinirana civilna in vojaška sredstva; meni, da je zmogljivost Unije, da se ustrezno odziva na nastajajoče krize in konflikte, odvisna tudi od hitrosti sprejemanja odločitev; ugotavlja, da so ciljno usmerjeni omejevalni ukrepi lahko učinkovito orodje, a poudarja, da ne smejo negativno vplivati na nedolžne ljudi in da morajo biti skladni z načeli Ustanovne listine OZN in skupne zunanje in varnostne politike (SZVP);
13. pozdravlja, da so države članice EU in ostale evropske države in evropske institucije spoznale, da imajo skupne varnostne interese, ter njihovo vse večjo politično voljo za to, da bi za svojo varnost delovale skupaj, za kar bi se opremile z več instrumenti za bolj preventivno, hitro, učinkovito in samostojno ukrepanje; ugotavlja, da lahko EU le s skupnim pristopom postane močnejša in zmožna prevzeti večjo odgovornost za svojo lastno varnost in obrambo;
14. poudarja, da bi bilo najboljše, če bi se države na te izzive odzvale skupaj, ne posamezno; meni, da je nujno, da se EU na te izzive odzove hitro, dosledno, učinkovito in enotno ter da to stori skupaj z zavezniki, partnerji in drugimi mednarodnimi organizacijami;
15. je prepričan, da se je treba na varnostne izzive Unije odzvati predvsem z opredelitvijo in krepitvijo njene strateške neodvisnosti, njenih zmogljivosti in njene sposobnosti, da v okviru strateškega partnerstva sodeluje z drugimi;
16. poudarja, da je strateško partnerstvo med EU in Natom ključno za obravnavo varnostnih izzivov, s katerimi se soočata EU in njeno sosedstvo; poudarja, da strateška neodvisnost EU ne ogroža Nata in ne spodkopava sedanje varnostne strukture v Evropi; poudarja, da močnejša Evropa krepi Nato in EU omogoča, da se skupaj z Natom spoprime z več

svetovnimi izzivi;

17. pozdravlja dosežke zadnjih petih let v zvezi s krepitvijo SVOP ter poziva Svet in Komisijo, naj še naprej razvijata zmogljivosti Unije, da deluje kot globalna partnerica, ki zastopa interese evropskih državljanov in deluje kot pozitivna sila v mednarodnih odnosih;
18. pozdravlja in podpira operacijo Atlantska odločnost in okrepljeno prednjo prisotnost Nata na evropski celini ter priznava, kako pomembne so sile Nata, ko se skuša Rusijo odvrniti od nadaljnje agresije in v primeru konflikta zagotavljati ključna podpora;
19. priznava, da Evropa sodeluje in podpira operacijo Odločna podpora v Afganistanu; priznava tudi, da je ta misija pomembna za stabilnost in varnost v Afganistanu in regiji;

Potreba po razvoju in krepitvi evropske strateške neodvisnosti

20. je seznanjen s tem, da je bil cilj, da se doseže evropska strateška neodvisnost, prvič predlagan v sklepih Sveta z dne 19. in 20. decembra 2013 in prvič naveden v dokumentu z naslovom Globalna strategija za zunanjo in varnostno politiko Evropske unije, ki ga je 28. junija 2016 predložila podpredsednica Komisije/visoka predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko in v katerem je evropska strateška neodvisnost določena kot dolgoročen cilj, poleg tega se v njem poziva, naj se ciklični nacionalnega obrambnega načrtovanja in prakse razvijanja zmogljivosti postopno uskladijo in vzajemno prilagodijo;
21. meni, da je evropska strateška neodvisnost odvisna od sposobnosti Unije, da okrepi svojo diskrecijsko pravico, svoje zmogljivosti za samostojno delovanje v obliki verodostojnih vojaških sil, svoje industrijske zmogljivosti za proizvodnjo opreme, ki jo njene sile potrebujejo, ter svoje politične zmogljivosti za sprejemanje odločitev, kadar je to zaradi okoliščin potrebno; meni tudi, da je evropska strateška neodvisnost odraz cilja, da bi za to, da bi obvarovala svoje skupne interese in vrednote, prevzela večjo odgovornost za evropsko varnost, in sicer skupaj s partnerji, kadar je to mogoče, in samostojno, kadar je to potrebno; poudarja, da je zanesljiva oskrba z energijo pomemben element pri zagotavljanju strateške neodvisnosti; je trdno prepričan, da bi moralo biti v okviru evropske strateške neodvisnosti tudi možno, da se vojaške sile uporabijo na obrobju EU;
22. zato meni, da je evropska strateška neodvisnost v prvi vrsti odvisna od sposobnosti Unije, da oceni krizno situacijo in samostojno odloča, za kar so nujno potrebni neodvisen postopek odločanja, razpoložljiva orodja za ocenjevanje ter svoboda izvajanja analiz in sprejemanja ukrepov; meni tudi, da je evropska strateška neodvisnost odvisna tudi od sposobnosti Unije, da deluje samostojno, kadar so ogroženi njeni interesi (področja delovanja, ki jih države članice EU obravnavajo prednostno), ali v okviru obstoječega sodelovanja; poudarja, da je evropska strateška neodvisnost del večstranskega okvira, v katerem se spoštujejo zaveze, dane v okviru OZN, in dopolnjujejo in krepijo zavezništva in partnerstva, pri katerih sodeluje večina držav članic; poudarja, da strateška neodvisnost Unije ne pomeni, da bi morala sistematično na vseh področjih in vedno delovati sama;
23. meni, da je zagotovitev evropske strateške neodvisnosti odvisna od tega, ali bo ob podpori evropskega obrambnega sodelovanja na področju tehnologije, zmogljivosti,

industrije in operacij vzpostavljena celovita SZVP; meni tudi, da bo le s pomočjo konkretnega in prožnega sodelovanja, ki bo temeljilo na pragmatičnih pobudah, mogoče postopoma premostiti težave, razviti resnično skupno strateško kulturo in oblikovati skupne odzive, pri katerih bodo upoštevani glavni izzivi, s katerimi se EU sooča na področju varnosti in obrambe;

24. poudarja, da morajo države članice za večjo strateško neodvisnost EU povečati obrambne izdatke in skušati doseči cilj, da se zanje namenita 2 % BDP; meni, da morajo države članice in EU nujno povečati naložbe v varnost in obrambo in da bi morala solidarnost in sodelovanje na obrambnem področju postati pravilo;
25. poudarja, da bo evropsko strateško neodvisnost mogoče resnično doseči le, če bodo države članice pokazale politično voljo ter delovale skladno in solidarno, kar zlasti pomeni, da je treba dati prednost nabavi evropskih zmogljivosti, kadar oprema izpolnjuje najvišje standarde, je na voljo in konkurenčna, da bi hkrati zagotovili vzajemen dostop do pretežno zaprtih trgov orožja;
26. ponavlja, da si je za evropsko strateško neodvisnost legitimno in potrebno prizadevati in da mora ostati prednostni cilj SZVP ter evropske obrambne politike; poudarja, da je njeno konkretno in operativno izvajanje v pristojnosti tako EU kot njenih držav članic;

Za zagotovitev evropske strateške neodvisnosti je treba doseči dejanski napredek

27. vztraja, da se mora evropska strateška neodvisnost v praksi odražati na področju zunanje in varnostne politike ter industrije, zmogljivosti (skupni programi, vlaganje v obrambne tehnologije) in operacij (financiranje operacij, krepitev zmogljivosti partnerjev ter zmogljivost načrtovanja in izvajanja misij);
28. meni, da si bi bilo ustrezno prizadevati za omejevalno politiko izvoza orožja za vse vrste orožja, tudi za blago z dvojno rabo; poziva države članice, naj spoštujejo kodeks ravnanja EU glede izvoza orožja; ponavlja, da morajo vse države članice natančno izvajati pravila iz Skupnega stališča Sveta 2008/944/SZVP z dne 8. decembra 2008¹⁸ o izvozu orožja, vključno z doslednim izvajanjem drugega merila o spoštovanju človekovih pravic v namembni državi;

Misije in operacije SVOP

29. meni, da obramba Evrope temelji predvsem na sposobnosti Unije in politični pripravljenosti držav članic, da v okviru zunanjih operacij verodostojno vojaško ukrepajo; meni, da Unija razpolaga s precejšnjimi človeškimi, finančnimi, tehničnimi in vojaškimi viri, kar ji zagotavlja edinstveno zmogljivost, da izvaja vojaške in civilne operacije ter se hitro in preventivno odziva na prihodnje varnostne izzive, na primer z dejavnimi mirovnimi misijami;
30. poudarja, da se je, odkar je bila leta 2016 sprejeta globalna strategija EU, povečalo število regionalnih in lokalnih konfliktov, zlasti v bližini neposrednega sosledstva Unije, kar predstavlja številne izzive za varnost Unije, saj je učinek teh konfliktov pogosto čutiti tudi drugje; glede tega meni, da bi morala Unija postati močnejša akterka na

---

¹⁸ Skupno stališče Sveta 2008/944/SZVP z dne 8. decembra 2008, ki opredeljuje skupna pravila glede nadzora izvoza vojaške tehnologije in opreme (UL L 335, 13.12.2008, str. 99).

področju kriznega upravljanja, reševanja konfliktov in ohranjanja miru, če je le mogoče v sodelovanju z drugimi regionalnimi in mednarodnimi organizacijami, kot sta OZN in Afriška unija, v skladu s svojimi zavezami glede multilateralizma, a tudi samostojno, kadar razmere to zahtevajo;

31. spodbuja Evropsko službo za zunanje delovanje (ESZD) in države članice, naj pri načrtovanju in razvijanju zmogljivosti uporabljajo pristop, ki bo bolj usmerjen v prihodnost, ter naj predvidijo prihodnje potrebe, da se bo EU lahko odločno odzvala na krize in konflikte;
32. ugotavlja, da je Unija trenutno prisotna na treh celinah, kamor je napotnih 16 civilnih ali vojaških misij (deset civilnih in šest vojaških misij, pri čemer so tri z izvršilnimi pooblastili, tri pa brez njih); priznava, da te misije prispevajo k miru ter mednarodni varnosti in stabilnosti; poudarja, da mora njihovo izvajanje spremljati preoblikovanje določenih instrumentov iz Lizbonske pogodbe, ki so bili uvedeni v zadnjih letih, da bi bili učinkovitejši in da bi se povečala varnost državljanov EU; podpira, da je treba učinkovitost misij SVOP povečati, tako da se uresniči cilj glede napotitve 70 % osebja, ter poziva države članice, naj povečajo svoj prispevek;
33. pozdravlja, da Evropsko računsko sodišče sodeluje pri revizijah misij in operacij SVOP, ter ga spodbuja, naj pripravi dodatna posebna poročila o drugih misijah in operacijah;
34. spodbuja države članice in evropske organe, naj se prednostno in še naprej močno angažirajo v Afriki; zato pozdravlja sklep Sveta iz julija 2018 o podaljšanju mandata misije Evropske unije za usposabljanje v Srednjeafriški republiki (EUTM RCA) za dve leti in namero Sveta, da kot dopolnitev vojaške komponente začne civilno misijo; ugotavlja, da je ta nedavni razvoj dogodkov pozitiven znak za to, da so države članice spet angažirane, vendar poudarja, da so varnostne razmere in razmere na področju človekovih pravic v državi še vedno zelo problematične;
35. pozdravlja globalno delovanje Unije v regiji Sahel in Afriškem rogu s šestimi civilnimi (*EUCAP Mali*, *EUCAP Niger*, *EUCAP Somalia*) in vojaškimi misijami (*EUTM Mali*, *EUTM Somalia*, *ATALANTA*); pozdravlja in spodbuja prizadevanja za regionalizacijo delovanja civilnih misij v Sahelu v zvezi z varnostnimi izzivi, ki presegajo meje držav članic, v katere so evropske misije napotene; pozdravlja tudi, da EU podpira operacijo skupine petih držav iz Sahela; v zvezi s tem kritizira, da ESZD ni določila ustreznih kazalnikov za spremljanje rezultatov misij *EUCAP Niger* in *EUCAP Mali* ter da sta bila spremljanje in ocenjevanje dejavnosti v okviru misij neustrezna in nista bila osredotočena na upoštevanje njihovih posledic;
36. je zaskrbljen zaradi vse slabših razmer v Burkini Faso in njihovih geopolitičnih posledic za območje Sahela in zahod, ki bi lahko upravičevale civilno in/ali vojaško misijo, da bi okrepili upravljanje varnostnega sektorja in spoštovanje človekovih pravic ter ponovno vzpostavili zaupanje prebivalcev v varnostne sile;
37. ponovno poudarja strateški pomen Zahodnega Balkana za varnost in stabilnost EU; poudarja, da je treba izboljšati delovanje, povezovanje in usklajevanje EU v regiji, med drugim s pomočjo mandata misij EU v okviru SVOP; ponavlja, da je namen politike EU za Zahodni Balkan doseči, da bi države v regiji svoj pravni red uskladile s pravnim redom EU, in jim pomagati pri pripravah na pristop, s čimer bi se izboljšalo upravljanje miru in stabilnosti v korist celotne Evrope;

38. poudarja, kako pomembna sta vzhodna Evropa in Zahodni Balkan za stabilnost in varnost EU, in poudarja, da je treba politična prizadevanja EU usmeriti v ti regiji in jih okrepiti, med drugim z močnim mandatom za misije EU v okviru SVOP;
39. poudarja, da ima operacija *EUFOR Althea* v Bosni in Hercegovini ključno vlogo pri doseganju ter ohranjanju miru in varnosti v državi in regiji; pozdravlja sklepe Sveta iz oktobra 2019, ki podpirajo stalno prisotnost evropskih vojaških sil v Bosni in Hercegovini;
40. poziva, naj se pakt o civilnih misijah, ki so ga Svet in države članice sprejeli novembra 2018, da bi povečali sredstva za civilne vidike SVOP, začne hitro in učinkovito izvajati, da bi dosegli dogovorjeno število zaposlenih ter da bi misije postale prožnejše in bolj operativne, kar je pogoj za to, da je ukrepanje Unije na terenu učinkovito in uspešno; poziva države članice, naj vsako leto izvedejo zanesljiv pregled, s pomočjo katerega bo mogoče oceniti napredek pri izvajanju pakta o civilnih vidikih SVOP ter podpreti nadaljnjo profesionalizacijo misij v okviru civilnih vidikov SVOP po letu 2023, vključno z ukrepi za zagotavljanje odgovornosti vseh udeleženih akterjev za uspehe misij; poziva države članice, naj na novo uvedeni koncept specializiranih terenskih ekip čim prej preskusijo, tako da izvedejo pilotni projekt, ter ga uporabijo, da bi za omejeno obdobje zagotovile specializirane zmogljivosti, zapolnile trenutne vrzeli v zmogljivostih in preučile izkušnje, pridobljene v okviru prvih napotitev;
41. poudarja, da je trenutno 10 civilnih misij SVOP z visoko dodano vrednostjo v smislu miru in varnosti napotenih v sosedstvo EU, natančneje v Afriko, na Bližnji vzhod, Zahodni Balkan in vzhodno Evropo;
42. poudarja, da se z izvajanjem pakta o civilnih vidikih SVOP ne bi smela končati krepitev civilnih vidikov SVOP;
43. vendar ugotavlja, da učinkovitost misij in operacij SVOP na splošno ogrožajo stalne strukturne pomanjkljivosti ter vedno večji odpor držav članic in evropskih institucij, da bi okrepile te misije in operacije, tako z vidika človeških virov kot z vidika njihovih mandatov, in poziva k uvedbi skupne evropske rešitve za njihovo obravnavo; ugotavlja, da so vojaške operacije SVOP vse bolj osredotočene na usposabljanje oboroženih sil (EUTM) brez izvršilne razsežnosti, in ugotavlja, da čeprav osebje EUTM opravlja pomembno delo, omejitve na področju usposabljanja in pomanjkanje orožja vodijo v nezadostno delovanje usposobljenih enot, ki ne morejo zaježiti naraščanja oboroženih uporov in krepitev džihadističnega terorizma;
44. obžaluje, da procesi odločanja in izvajanja zelo različno napredujejo, pri čemer je njihova hitrost odvisna od skupne politične volje; poudarja, da je v zadnjem času le zelo majhno število vojaških operacij dobilo izvršni mandat, saj s postopki odločanja ni bilo mogoče kompenzirati pomanjkanja politične volje, in v zvezi s tem poziva države članice, naj – v primeru politične krize – poskrbijo za politično voljo, ki je potrebna za aktivno uporabo struktur in postopkov SVOP, da bi izvajali misije na hitrejši, prožnejši in skladnejši način; poziva podpredsednika/visokega predstavnika, naj Parlamentu pojasni napotitve mini misij v skladu s členom 28 PEU, pri čemer gre očitno za novo orodje za krizno upravljanje;
45. poudarja, da so upravni in proračunski postopki premalo prilagodljivi, kar povzroča veliko težav osebju, napotenemu na teren;

46. poudarja, da je treba redno ocenjevati misije in operacije, da bi se povečala njihova učinkovitost; poziva ESZD in Komisijo, naj določita mandate, proračune ter pravila delovanja in operativne postopke, ki ustrezajo operacijam, ter oblikujeta izhodno strategijo; v zvezi s tem poziva k bolj redni izmenjavi informacij in posvetovanjem z ustreznimi parlamentarnimi odbori pred, med ter po misijah in poziva odbore, naj svoje službene poti in delegacije osredotočijo na področja, kjer se uporabljajo misije in operacije SVOP; vztraja, da je treba Evropskemu parlamentu – poleg nacionalnih parlamentov – podeliti okrepljeno vlogo v zvezi s SVOP, da bi se zagotovil parlamentarni nadzor nad SVOP in njenim proračunom;
47. poudarja, da je pomembno organizirati in izvajati skupna usposabljanja in vaje evropskih oboroženih sil, pa tudi vzporedne in usklajene vaje EU in Nata, ter tako spodbujati organizacijsko, postopkovno in tehnično interoperabilnost in vojaško mobilnost, da bi se čim bolj pripravili na misije, zagotovili dopolnjevanje, preprečili nepotrebno podvajanje in obravnavali široko paleto konvencionalnih in nekonvencionalnih groženj; v zvezi s tem pozdravlja evropsko pobudo za izmenjavo mladih vojaških častnikov (vojaški Erasmus – EMILYO), ki jo upravlja Evropska akademija za varnost in obrambo, katere namen je nacionalnim vojaškim institucijam za izobraževanje in usposabljanje omogočiti, da raziščejo možnosti za kvantitativno in kvalitativno izmenjavo znanja in izkušenj; pozdravlja priznanje, da varnosti ni mogoče zagotoviti brez žensk, in poudarja pomen njihovega sodelovanja pri pogajanjih in misijah;
48. poudarja, da je ponavljajoča se težava, s katero se soočajo oborožene sile v državah, v katerih posreduje EU, pomanjkanje opreme, kar ovira uspešnost misij usposabljanja; poudarja, da je težko zagotoviti ustrezno opremo v razumnem času, zlasti zaradi težavnosti postopkov javnega naročanja; meni, da bo doseganje pozitivnih rezultatov v smislu usposabljanja in svetovanja za vojske tretjih držav sčasoma nemogoče, če teh prizadevanj ne bodo spremljali koristni in usklajeni programi za dobavo opreme; pozdravlja pobudo za krepitev zmogljivosti v podporo varnosti in razvoju, ki je privedla do revizije instrumenta za prispevanje k stabilnosti in miru (IcSP+) v letu 2017, da bi se zagotovilo financiranje usposabljanja in zagotavljanja nesmrtonosne opreme oboroženim silam tretjih držav; ugotavlja, da so bili doslej izvedeni trije projekti, in sicer v Maliju, Srednjeafriški republiki in Burkini Faso; opozarja na močno potrebo lokalnega prebivalstva po podpori na področju usposabljanja in zagotavljanja opreme;
49. je zaskrbljen zaradi problema sestave sil, zlasti na začetku vojaških misij; poudarja, da EUTM Somalia s težavo pridobiva potrebne sile; ugotavlja, da je zadnja splošna konferenca o sestavi sil, ki je potekala 4. junija 2019, opozorila na morebitno neuspešnost misij zaradi pomanjkanja osebja; ugotavlja, da tekoče vojaške operacije Unije zadevajo v povprečju le približno ducat držav članic; poudarja, da so usposobljenost, strokovnost in predanost osebja na terenu ključni elementi za uspeh misije; poziva države članice, naj se bolj zavzemajo za kakovost osebja v misijah ter naj povečajo stopnjo zasedenosti delovnih mest, dodeljenih misijam;
50. poziva Svet, naj pojasni, zakaj se nekatere misije nadaljujejo, čeprav so že dosegle svoj omejen vojaški ali civilni namen; meni, da bi bilo treba opraviti oceno vseh potekajočih misij, da se določi, katere so še vedno pomembne; meni, da bi morala Unija svoja prizadevanja usmeriti na misije, kjer ima največjo dodano vrednost; podpira vzpostavitev in izpolnjevanje objektivnih meril za merjenje te dodane vrednosti in

odločanje o nadaljevanju misije;

51. je seznanjen s sklepom z dne 26. septembra 2019, da se pomorska operacija Evropske unije v Sredozemlju (operacija EUNAVFOR MED Sophia) podaljša za šest mesecev, do 31. marca 2020; globoko obžaluje, da je prisotnost plovil še vedno zamrznjena; poudarja, da je nujno treba doseči dogovor med državami članicami, in poziva k prerazporeditvi pomorskih sredstev in k celovitemu izvajanju mandata;
52. meni, da je vprašanje financiranja misij in operacij SVOP bistveno za trajnost te politike; poudarja, da je pomembno ponovno pregledati mehanizem Athena, da bo finančni mehanizem vojaških operacij in misij SVOP učinkovitejši; v zvezi s tem podpira predlog visoke predstavnice/podpredsednice, ki ga podpira tudi Komisija, o oblikovanju evropskega mirovnega instrumenta, ki bi delno financiral stroške obrambnih dejavnosti Unije, vključno s skupnimi stroški vojaških operacij SVOP ter stroški, povezanimi s krepitvijo vojaških zmogljivosti partnerjev; upa, da bodo države članice hitro dosegle sporazum za vzpostavitev tega orodja; poudarja, da je pomembno narediti finančna pravila Unije prožnejša, da bi izboljšali njeno sposobnost odzivanja na krize in za izvajanje določb Lizbonske pogodbe; poziva države članice in Komisijo, naj razmislijo o prožnem mehanizmu, ki bo omogočil državam članicam, ki želijo sodelovati v misiji v okviru SVOP, da nosijo stroške, ter tako olajšal njihovo odločitev o začetku ali okrepitevi misije; ugotavlja, da je to orodje povsem v skladu s cilji strateške neodvisnosti Unije na operativnem področju;
53. poziva visokega predstavnika/podpredsednika Komisije, naj se redno posvetuje z Evropskim parlamentom o vseh vidikih in temeljnih usmeritvah skupne varnostne in obrambne politike; v zvezi s tem meni, da bi se bilo treba s Parlamentom predhodno posvetovati o strateškem načrtovanju misij SVOP, spremembi njihovega mandata in možnosti za njihovo odpravo;
54. podpira oblikovanje vojaških zmogljivosti za načrtovanje in izvajanje operacij za izvršilne misije, ki bodo omogočile izvedbo vseh vojaških operacij SVOP; poziva k okrepljenemu sodelovanju med vojaškimi zmogljivostmi za načrtovanje in izvajanje operacij ter civilnimi zmogljivostmi za načrtovanje in izvajanje operacij; opozarja na problem zaposlovanja in zagotavljanja sredstev, ki ga je treba rešiti, da bi lahko bile vojaške zmogljivosti za načrtovanje in izvajanje operacij popolnoma učinkovite; poziva ESZD, naj vojaške zmogljivosti za načrtovanje in izvajanje operacij iz virtualnega subjekta z namenskimi delovnimi mesti spremeni v trden vojaški subjekt za načrtovanje in vodenje celotnega spektra vojaških operacij, predvidenih v členu 43(1) PEU;
55. je seznanjen z neuspehom projekta bojnih skupin Unije – te skupine od svoje ustanovitve leta 2007 niso bile nikoli napotene in so se uporabljale le kot sredstvo za preoblikovanje evropskih oboroženih sil –, zlasti zaradi nenaklonjenosti držav članic ter njihovega zapletenega izvajanja in financiranja, kar je v nasprotju s prvotnim ciljem glede hitrosti in učinkovitosti; meni, da bi bilo treba sistem bojnih skupin EU prestrukturirati, ga nadalje politično razviti in mu dodeliti zadostno financiranje, da bi postal funkcionalen, uporaben, hiter in učinkovit; poziva k ponovni oceni in oživitvi projekta bojnih skupin na podlagi pridobljenih izkušenj;
56. je seznanjen, da klavzula o vzajemni pomoči (člen 42(7) PEU), ki je bila uporabljena enkrat, in sicer v odziv na oborožen napad na ozemlje države članice, kaže na

solidarnost, ki obstaja med državami članicami; vendar ugotavlja, da pogoji za aktivacijo člena in načini zagotavljanja potrebne pomoči niso bili nikoli jasno opredeljeni; poziva k natančnejšim smernicam, ki bi zagotovile podrobno opredeljen okvir za prihodnjo uporabo in bolj operativno izvajanje tega instrumenta, k več razpravam o izkušnjah z uporabo te zakonske klavzule ter k skupnim prizadevanjem za pojasnitev njenega področja uporabe;

57. opozarja, da solidarnostna klavzula (člen 222 PDEU) Uniji in državam članicam ponuja možnost zagotavljanja pomoči državi članici, ki je žrtev terorističnega napada, naravne nesreče ali nesreče, ki jo je povzročil človek; opozarja, da je v strategiji EU za kibernetiko varnost iz leta 2013 navedeno, da so posebej resni kibernetični incidenti ali napadi lahko zadosten razlog, da država članica uveljavlja solidarnostno klavzulo EU (člen 222 PDEU); opozarja, da Sklep Sveta 2014/415/EU o načinu izvajanja solidarnostne klavzule s strani Unije določa, da je v solidarnostni klavzuli Unija pozvana, da uporabi vsa razpoložljiva sredstva, vključno s strukturami, razvitimi v okviru SVOP; poziva države članice, naj razmislijo o uporabi solidarnostne klavzule v prihodnosti;
58. je prepričan, da morajo izvajanje misij in operacij SVOP spremljati prožni instrumenti, da bi Uniji in njenim državam članicam olajšali prizadevanja za zagotavljanje evropske strateške neodvisnosti, ki bo prispevala k stabilnosti evropske celine; s tem v zvezi poudarja učinkovitost modularnih, večnamenskih in resnično operativnih struktur poveljevanja, kot je Evrokorp (Eurocorps); ugotavlja, da so se misije te strukture poveljevanja uspešno razširile in diverzificirale: med letoma 2015 in 2018 je bil Evrokorp štirikrat napoten v okviru misij EU za usposabljanje v Maliju in Srednjeafriški republiki (EUTM Mali in EUTM RCA); poziva države članice in Komisijo, naj sledijo temu zgledu prožnega in operativnega sodelovanja, ki je že bil dokazano koristen in učinkovit;
59. pričakuje, da bo Unija učinkovito uporabljala vse obstoječe instrumente politike SZVP in SVOP na področju diplomacije, sodelovanja, razvoja, humanitarne pomoči, upravljanja konfliktov in ohranjanja miru; opozarja, da vojaški in civilni instrumenti SVOP v nobenem primeru ne morejo biti edina rešitev za varnostna vprašanja in da je treba vedno sprejeti „celovit pristop“; meni, da bo le uporaba vseh teh instrumentov na podlagi „celovitega pristopa“ zagotovila potrebno prožnost za učinkovito doseganje najbolj ambicioznih ciljev na področju varnosti;
60. želi spomniti, da je več sporov uspešno rešenih, kadar se v celotnem postopku spoštujeta enakopravnost in enakost spolov; poziva k povečanju udeležbe žensk in števila žensk na vodstvenih položajih pri tovrstnih misijah, k bolj sistematičnemu vključevanju vidika spola v misije SVOP ter k dejavnemu prispevku k izvajanju resolucije Varnostnega sveta OZN št. 1325 o ženskah, miru in varnosti; poziva ESZD in države članice, naj uvedejo ambiciozne ukrepe za povečanje zastopanosti žensk med mednarodnimi strokovnjaki na vseh ravneh misij in operacij SVOP, po možnosti z namenskim akcijskim načrtom, ciljno usmerjenimi pobudami in načrtovanjem poklicne poti za ženske ali mehanizmi zaposlovanja, ki zagotavljajo boljšo zastopanost;
61. poziva podpredsednika/visokega predstavnika, naj se redno posvetuje s Parlamentom o nujnih zadevah v zvezi z izvajanjem SVOP; meni, da bi moral podpredsednik/visoki predstavnik ali pooblaščen uradnik ESZD, ki ima neposreden nadzor nad poveljništvom

SVOP ter sodeluje pri oblikovanju, izvajanju in ocenjevanju sedanjih civilnih in vojaških operacij, nemudoma obvestiti Parlament o pomembnih spremembah struktur vseh takšnih operacij, zlasti glede njihove splošne narave, mandata, dolžine ali predčasne prekinitve;

62. poudarja vse večjo in nenadomestljivo vlogo žensk v misijah za ohranjanje miru ter varnostni in obrambni politiki ter poziva podpredsednika/visokega predstavnika, naj začne dialog s Parlamentom o instrumentih, ki se bodo uvedli, in ukrepih, ki se bodo sprejeli;
63. poudarja potrebo po nadaljnjem razvoju parlamentarnega in demokratičnega značaja ter razsežnosti SVOP; meni, da je treba učinkovito SVOP, ki je pripravljena na varnostne izzive 21. stoletja, pospremiti z odločnim parlamentarnim nadzorom in visokimi standardi preglednosti, tako na nacionalni ravni kot na ravni EU; meni, da okrepitev parlamentarne razsežnosti SVOP ustreza zahtevam državljanov EU po varnosti, miru in tesnejšem sodelovanju na področju varnosti in obrambe med državami članicami;

Zmogljivosti in industrija

64. poudarja, da bo doseganje evropske strateške neodvisnosti nujno temeljilo na povečanju zmogljivosti držav članic in njihovega obrambnega proračuna ter na krepitvi tehnološke in industrijske baze evropske obrambe;
65. ugotavlja, da se obrambna in vesoljska industrija soočata s svetovno konkurenco brez primere in velikimi tehnološkimi izzivi pri pojavljanju napredne tehnologije (robotika, umetna inteligenca, kibernetika tehnologija itd.);
66. pozdravlja, da se je končal trend zmanjševanja obrambnih proračunov; v zvezi s tem poziva države članice, naj dodatna sredstva pametno vlagajo v programe sodelovanja; meni, da bi to bilo treba podpirati in spodbujati na ravni Unije; spodbuja države članice, naj povečajo svoje obrambne izdatke na 2 % BDP;
67. pozdravlja nedavna prizadevanja institucij EU in držav članic, ki so sledile objavi globalne strategije EU, da bi obnovile zagon za obstoječe instrumente SVOP in v celoti izvajale določbe Lizbonske pogodbe; poudarja, da je treba te obetavne ambicije zdaj utrditi in jim slediti s konkretnimi ukrepi, da bi učinkovito prispevali k varnosti evropske celine in njene neposredne sosesčine;
68. je zadovoljen s predlogom Komisije z dne 2. maja 2018 o oblikovanju proračunske vrstice v višini 13 milijard EUR, namenjene sodelovanju na področju obrambe v naslednjem večletnem finančnem okviru, ki podpira skupne obrambne raziskave in razvoj zmogljivosti; ugotavlja, da je ta predlog, ki odraža zavezo Komisije brez primere, še vedno odvisen od soglasnega dogovora držav članic v naslednjem večletnem finančnem okviru in nato odobritve Evropskega parlamenta;
69. pozdravlja predlog Komisije iz junija 2017 o ustanovitvi Evropskega obrambnega sklada, ki bi usklajeval, dopolnjeval in povečal nacionalne naložbe v obrambo, omogočil sodelovanje med državami članicami za razvoj najsodobnejše in interoperabilne obrambne tehnologije in opreme ter podpiral inovativno in konkurenčno obrambno industrijo po vsej Uniji, ki vključuje tudi čezmejna MSP; ugotavlja, da je ta predlog prva pobuda, za katero se sredstva Skupnosti uporabljajo za neposredno

podporo skupnim sodelovalnim obrambnim projektom EU; priznava, da to pomeni velik napredek evropske obrambe, tako s političnega kot industrijskega vidika; ugotavlja, da bi lahko Evropski obrambni sklad prispeval k financiranju raziskav in razvoja za strukturne projekte, kot so evropski bojni zračni sistem prihodnosti, oklepna vozila, letala za težke tovore ali evropski protiraketni ščit, pa tudi male in srednje projekte, pri katerih se ustvarjajo inovativne v prihodnost usmerjene rešitve za obrambo; pozdravlja delovni program za leto 2019 za pripravljalni ukrep, ki bo namenil 25 milijonov EUR za raziskave na področjih prevlade elektromagnetnega spektra in prihodnjih prelomnih obrambnih tehnologij, ki sta ključni za dolgoročno ohranjanje tehnološke neodvisnosti Evrope; prav tako pozdravlja, da je Komisija marca 2019 sprejela prvi evropski program za razvoj obrambne industrije, ki zagotavlja sofinanciranje v višini 500 milijonov EUR za skupni razvoj obrambnih zmogljivosti v obdobju 2019–2020, in objavila devet razpisov za zbiranje predlogov za leto 2019, med njimi za Eurodrone, ki je ena bistvenih zmogljivosti za evropsko strateško neodvisnost; poudarja, da bo leta 2020 potekalo dvanajst dodatnih razpisov za zbiranje predlogov, ki bodo zajemali prednostna vprašanja na vseh področjih (zračnem, kopenskem, morskem, kibernetnem in vesoljskem); ugotavlja povezavo med odločitvami o javnih naročilih, ki so jih danes sprejele države članice, in obeti za industrijsko in tehnološko sodelovanje v okviru Evropskega obrambnega sklada;

70. pozdravlja uspešno izvajanje stalnega strukturnega sodelovanja kot pomemben korak v smeri k tesnejšemu sodelovanju na področju varnosti in obrambe med državami članicami; poudarja, da je ta določba, uvedena z Lizbonsko pogodbo iz leta 2009 (člen 46 PEU), pravno zavezujoča in vsebuje več ambicioznih zavez, da bi evropskim državam, ki to želijo, omogočili hitrejši napredek na področju skupnih obrambnih projektov; priznava vlogo, ki jo lahko ima stalno strukturno sodelovanje pri strukturiranju evropskega povpraševanja; ugotavlja, da se večje število projektov, ki so upravičeni do sredstev za evropski program za razvoj obrambne industrije, razvija v okviru stalnega strukturnega sodelovanja in bi lahko izkoristili višje stopnje nepovratnih sredstev; podpira popolno usklajenost projektov stalnega strukturnega sodelovanja in Evropskega obrambnega sklada;
71. poudarja, da je potrebno uskladiti stalno strukturno sodelovanje z usklajenim letnim pregledom na področju obrambe, ki se je začel izvajati leta 2017, in Evropskim obrambnim skladom, da bi okrepili obrambne zmogljivosti držav članic in optimizirali njihovo proračunsko porabo na tem področju; znova izraža kritiko, da ukrepi v okviru premislekov v zvezi z obrambno politiko doslej niso bili strateško utemeljeni; v zvezi s tem poziva Svet in Komisijo, naj v sodelovanju z Evropskim parlamentom pripravita belo knjigo EU o varnosti in obrambi kot obliko medinstitucionalnega sporazuma ter strateški dokument za obrambno industrijo v obdobju 2021–2027; poudarja, da bi novi projekti morali biti del načrta za razvoj zmogljivosti, ki bo omogočil krepitev sodelovanja med državami članicami, da bi v okviru Evropske obrambne agencije zapolnili vrzel v zmogljivostih; meni, da bi moral usklajeni letni pregled na področju obrambe učinkovito prispevati k usklajevanju in dopolnjevanju naložb in zmogljivosti nacionalnih oboroženih sil, s čimer bi zagotovili strateško in operativno neodvisnost Unije ter državam članicam omogočili, da učinkoviteje vlagajo v obrambo;
72. pozdravlja polno usklajevanje med načrtom za razvoj zmogljivosti, ki ga je uvedla Evropska obrambna agencija, in doslej opravljenim načrtovanjem zmogljivosti, kar kaže na obsežno interoperabilnost med vojskami držav članic EU, ki so članice Nata;

73. poudarja pomen vojaške mobilnosti; pozdravlja predlog Komisije, da se 6,5 milijarde EUR v naslednjem večletnem finančnem okviru dodeli projektu vojaške mobilnosti; poudarja, da je treba doseči napredek na področju vojaške mobilnosti v dobro EU in Nata; pozdravlja, da je ta projekt del stalnega strukturnega sodelovanja; poudarja, da se vojaška mobilnost sooča z dvema izzivoma: racionalizacijo postopkov in širitvijo infrastrukture; poudarja, da so kolektivna varnost in obramba držav članic EU ter njihova sposobnost za ukrepanje v kriznih razmerah v tujini odvisne predvsem od sposobnosti, da se zavezniške enote, civilno osebje za krizno upravljanje, material in oprema ene države lahko prosto in hitro premikajo po ozemlju druge države članice in zunaj EU; poudarja, da je vojaška mobilnost strateški instrument, ki bo EU omogočil uresničevati varnostne in obrambne interese na učinkovit način in ob dopolnjevanju z delom drugih organizacij, kot je NATO;
74. se sprašuje o počasnem zagonu 34 projektov stalnega strukturnega sodelovanja in zamudah pri začetku tretjega vala 13 projektov, glede na to, da do zdaj še noben ne poteka, in poudarja, da je treba določiti konkretne roke za uresničitev projektov in zagotoviti jasnejši pregled vsebine njihovih končnih produktov; ugotavlja, da bodo leta 2019 le štirje projekti dosegli svojo začetno operativno zmogljivost; opozarja na pomanjkanje ambicioznosti in obsega nekaterih projektov, ki ne odpravljajo najbolj očitnih vrzeli v zmogljivostih, zlasti tistih v prvem valu, ki so predvsem projekti na področju zmogljivosti, pri katerih sodeluje kar največ držav članic; poziva podpredsednika/visokega predstavnika, naj Parlamentu nemudoma sporoči, kateri projekti stalnega strukturnega sodelovanja bodo predčasno ukinjeni in kakšni so razlogi za njihovo ukinitve; ugotavlja, da zelena vključitev sodelovanja v projekte PESCO ne bi smela ogroziti visoke ravni ambicij sodelujočih držav članic; meni, da morajo za vključitev tretjih držav in subjektov iz tretjih držav v stalno strukturno sodelovanje veljati strogi pogoji, ki bodo predvideni že od začetka in bodo temeljili na uveljavljeni in učinkoviti vzajemnosti; v zvezi s tem opozarja na pravice Evropskega parlamenta, ki izhajajo iz sodbe Sodišča Evropske unije v zadevi C-658/11; poziva države, naj predložijo projekte s strateško evropsko razsežnostjo in tako okrepijo tehnološko in industrijsko bazo evropske obrambe (EDTIB), da bi se neposredno odzvali na operativne potrebe evropskih oboroženih sil;
75. poziva Svet, naj sprejme stališče Parlamenta o členu 5 prihodnje uredbe o Evropskem obrambnem skladu; poudarja, je treba postopek vzpostavitve Evropskega obrambnega sklada nemudoma dokončati; opozarja, da ta instrument še ni dokončno odobren, saj je bil aprila 2019 določen le delni in politični sporazum; poudarja, da je pomembno ohraniti stališče Parlamenta glede zneska sklada, odprtosti za tretje države in vzpostavitve ustrezne politike intelektualne lastnine, povezane z varnostjo in obrambo, da bi zaščitili rezultate raziskav; poziva Komisijo, naj sodelovanje tretjih držav pogojuje z vzajemnim odprtjem trga vojaške opreme; v zvezi s tem opozarja na zelo občutljiv in strateški značaj raziskav na področju obrambe, tako za industrijsko konkurenčnost kot strateško neodvisnost Unije; poziva k ustreznemu upoštevanju prvih izkušenj, pridobljenih pri izvajanju evropskega programa za razvoj obrambne industrije, zlasti v zvezi z uporabo izjem za upravičene subjekte, pilotnega projekta in pripravljalnega ukrepa v zvezi z raziskavami na področju obrambe; poziva države članice, naj bodo v celoti vključene v proces odločanja, saj so končne stranke obrambne industrije, da bi zagotovili, da bodo vključeni programi izpolnjevali strateške potrebe SVOP in držav članic; meni, da je uspeh Evropskega obrambnega sklada odvisen od njegovih zmogljivosti za vključevanje specifičnih obrambnih potreb sodelujočih držav, za

spodbujanje uporabne vojaške opreme in za dodelitev zadostnih proračunskih sredstev, ob zagotavljanju, da se industrijska znanja in spretnosti ne bi podvajala, da bi se dopolnile nacionalne naložbe v obrambo, da sodelovanje ne bi bilo preveč zapleteno in bi temeljilo na skupnem oboroževanju EU ter standardizaciji in interoperabilnosti vojaške opreme; meni, da je razvoj evropske obrambne industrije z ureditvijo dostopa za subjekte, ki so pod nadzorom tretjih oseb zunaj EU, za projekte, ki jih financira sklad, popolnoma v skladu z evropskim ciljem strateške neodvisnosti in ne nasprotuje varnostnim in obrambnim interesom EU in njenih držav članic;

76. upa, da odločitve o udeležbi tretjih oseb v projektih stalnega strukturnega sodelovanja pod nobenim pogojem ne smejo izpodbijale pogojev, sprejetih v okviru pogajanj o Evropskem obrambnem skladu in evropskem programu za razvoj obrambne industrije, saj se s financiranjem teh programov izpostavlja evropska dodana vrednost;
77. poudarja strateško razsežnost vesoljskega sektorja za Evropo, meni, da lahko ambiciozna vesoljska politika učinkovito prispeva k okrepitvi SVOP, ter poudarja potrebo po napredovanju na področju razvoja tehnologij, ki se lahko uporabljajo tako na civilnem kot na vojaškem področju in s katerimi se lahko zagotovi evropska strateška neodvisnost; pozdravlja, da je bil v naslednji večletni finančni okvir vključen predlog Komisije za uredbo o vzpostavitvi vesoljskega programa Unije in agencije Evropske unije za vesoljski program, da bi se spodbujala vodilna vloga EU na področju vesolja; ponavlja predlog za financiranje programa v višini do 16,9 milijarde EUR; pozdravlja napredek, ki je bil dosežen na ravni satelitskih storitev EU (Galileo, Copernicus, EGNOS); poudarja, da so za zagotovitev neodvisnosti Unije pri odločanju in delovanju potrebni ustrezni satelitski viri na področjih vesoljskega sistema zajemanja slik, zbiranja obveščevalnih podatkov, komunikacij in spremljanja razmer v vesolju; poudarja, da je za EU pomembno, da ima neodvisen dostop do vesolja; meni, da je treba vesoljske storitve v celoti uveljaviti v praksi, da bi podprli misije in operacije SVOP s satelitskimi slikami visoke ločljivosti; poudarja, da je treba prek Evropskega obrambnega sklada financirati industrijske projekte z vesoljsko razsežnostjo, kjer lahko Unija ustvari resnično dodano vrednost;
78. poudarja, da so satelitske komunikacije bistvene za obrambo, varnost, humanitarno pomoč, posredovanja v sili in diplomatsko komunikacijo ter so ključen element civilnih misij in vojaških operacij; pozdravlja novo pobudo vladnih satelitskih komunikacij, ki bo znatno prispevala h krepitvi strateške neodvisnosti Unije, tako da bo državam članicam zagotovila dostop do varnih satelitskih telekomunikacij;
79. poziva, naj se opravi nujna analiza morebitne civilne uporabe geoprostorskih zmogljivosti Satelitskega centra Evropske unije; meni, da bi bilo treba satelitske zmogljivosti EU poleg varnostnih namenov uporabiti tudi v podporo dejavnosti EU in držav članic na področju spremljanja migracij, kmetijstva, gospodarjenja z gozdovi, iskanja naravnih virov, varovanja meja, stanja ledenikov in številnih drugih področij;
80. poudarja ranljivost vesoljske infrastrukture za motnje, napade in številne druge grožnje, tudi trke z vesoljskimi odpadki in drugimi sateliti; znova poudarja, da je treba zavarovati bistveno infrastrukturo in komunikacijska sredstva ter razvijati odporne tehnologije; meni, da je treba okrepiti zmogljivosti za obravnavanje novih groženj v vesolju, in pozdravlja predlog Komisije – v okviru vesoljskega programa – za okrepitev obstoječih storitev za nadzor in sledenje v vesolju;

81. poudarja, da ima danes vse več velesil vojaške zmogljivosti v vesolju; poudarja, da je bilo v mednarodnem pravu uvedeno načelo proti oboroževanju vesolja; vendar ugotavlja, da se nekatere velesile ne držijo tega načela in so vložile predlog zakona o ustanovitvi oboroženih vesoljskih sil, vesolje pa opredeljujejo kot prizorišče oboroženih spopadov; meni, da mora Unija obsoditi ta pojav oboroževanja vesolja, pa tudi uvajanja sredstev odvratanja v vesolju, ki so namenjeni resnemu ogrožanju vesoljskih zmogljivosti sovražnikov, saj so ti pojavi znak, da obstaja strateška nestabilnost;
82. meni, da bi moral prihodnji generalni direktorat Komisije za obrambno in vesoljsko industrijo analizirati sinergije med evropskimi vesoljskimi programi in evropskim obrambnim akcijskim načrtom iz novembra 2016, da bi zagotovili splošno skladnost na tem strateškem področju;
83. je prepričan, da je v interesu Unije, da ustvari varno in odprto pomorsko okolje, ki omogoča prost prehod blaga in ljudi; poudarja, da je svoboda plovbe pglavitna in se je ne sme ogroziti; ugotavlja, da je večina strateških sredstev, ključne infrastrukture in zmogljivosti pod nadzorom držav članic in da je njihova pripravljenost okrepiti sodelovanje bistvenega pomena za evropsko varnost; potrjuje vlogo Unije kot sile, ki zagotavlja svetovno pomorsko varnost, in poudarja pomen razvoja ustreznih vojaških in civilnih zmogljivosti; v zvezi s tem pozdravlja, da je bil junija 2018 sprejet revidiran akcijski načrt strategije EU za pomorsko varnost;
84. meni, da se Unija in njene države članice soočajo z grožnjo brez primere v obliki kibernetičnih napadov, kibernetičnega kriminala in terorizma, tako s strani državnih kot nedržavnih akterjev; poudarja, da je v kibernetičnih incidentih zelo pogosto čezmejni element in torej zadevajo več kot eno državo članico EU; meni, da so kibernetični napadi zaradi svoje narave grožnja, na katero se je treba odzvati na ravni Unije, tudi s skupnimi zmogljivostmi za analitično podporo; spodbuja države članice, naj si nudijo vzajemno pomoč v primeru kibernetičnega napada na katero izmed njih;
85. meni, da morata EU in Nato ne samo nadaljevati ampak tudi izboljšati izmenjavo obveščevalnih podatkov, da bo mogoče uradno odkrivati odgovorne za kibernetične napade in posledično sprejemati omejevalne sankcije zanje; meni, da je treba ohraniti aktivne interakcije med EU in Natom s sodelovanjem pri vajah za kibernetično varnost in skupnih usposabljanjih na področju kibernetične varnosti in obrambe;
86. poziva, naj se zagotovi stabilen vir financiranja za oddelek za strateško komuniciranje pri ESZD in namenijo znatna sredstva za projektno skupino East StratCom;
87. poziva ESZD in Svet, naj okrepi svoja prizadevanja, da bi izboljšala kibernetično varnost, zlasti za misije SVOP, med drugim s sprejemanjem ukrepov na ravni EU in držav članic za blaženje groženj SVOP, na primer s krepitvijo odpornosti prek izobraževanja, usposabljanja in vaj ter z racionalizacijo izobraževanja in usposabljanja o kibernetični obrambi EU;
88. pozdravlja prizadevanja za okrepitev zmogljivosti Unije za obravnavanje „hibridnih“ groženj, ki so kombinacija dvoumnih položajev, neposrednega in posrednega pritiska ter združevanja vojaških in nevojaških zmogljivosti, in so del neprekinjenega niza notranjih in zunanjih varnostnih izzivov, s katerimi se sooča Unija; je seznanjen z razpravami o uporabi klavzule o medsebojni pomoči v zvezi s hibridnimi grožnjami, da bi Unija lahko zagotavljala učinkovit skupni odziv;

89. priznava rastoči pomen kibernetских zmogljivosti in zmogljivosti avtomatizirane inteligence; poudarja, da te predstavljajo grožnjo za vse države članice in institucije EU; poziva vse institucije EU in države članice, naj še naprej izboljšujejo svoje kibernetске in avtomatizirane tehnologije; dodatno spodbuja sodelovanje pri tem tehnološkem napredku;
90. priznava vedno pomembnejšo vlogo umetne inteligence v evropski obrambi; zlasti opozarja na številne vojaške aplikacije, ki izhajajo iz obvladovanja umetne inteligence in omogočajo vodenje ter spodbujanje operativnega okolja, pomoč pri odločanju, zaznavo groženj in obdelavo zbranih obveščevalnih podatkov; poudarja, da je razvoj zanesljive umetne inteligence na področju obrambe bistven za zagotavljanje evropske strateške neodvisnosti na področju zmogljivosti in operacij; poziva Unijo, naj prek obstoječih instrumentov (Evropski obrambni sklad, Evropski svet za inovacije, prihodnji program Obzorje Evropa, program za digitalno Evropo) ohrani in poveča svoje naložbe na tem področju in zlasti v prelomne tehnologije; poziva Unijo, naj dejavno sodeluje pri svetovni ureditvi smrtonosnih avtonomnih orožnih sistemov;
91. ugotavlja, da je treba tehnologije v vzponu, tudi umetno inteligenco, ki se uporabljajo v oborožitvenih sistemih, razvijati in uporabljati v skladu z načeli odgovornih inovacij ter etičnimi načeli, kot sta odgovornost in spoštovanje mednarodnega prava; poudarja, da ob upoštevanju zelo spornega koncepta povsem avtonomnih oborožitvenih sistemov, mora EU raziskati možnosti, ki jih nudi umetna inteligenca, ter obenem zagotoviti popolno spoštovanje človekovih pravic in mednarodnega prava;
92. ugotavlja, da Europol v poročilu iz leta 2019 o položaju in trendih EU navaja, da je bilo v letu 2018 zaznati splošno povečanje teroristične propagande, navodil in groženj s kemičnimi, biološkimi, radiološkimi in jedrskimi sredstvi ter da so se zmanjšale ovire za pridobivanje znanja o uporabi tovrstnih orožij; v zvezi s tem poudarja, da je treba v Evropi izboljšati varnost, kar zadeva kemična, biološka, radiološka in jedrska sredstva;
93. prepozna, da bodo nove zmogljivosti enotam na območju vojaških operacij odprle nove priložnosti za sodelovanje v imersivnem digitalnem prostoru ter omogočale zaščito v skoraj realnem času, zlasti ko bo tehnologija 5G združena z drugimi inovacijami, kot so obrambni oblak in hipersonični obrambni sistemi;
94. poudarja, da tveganje širjenja in uporabe kemičnega orožja predstavlja resno grožnjo mednarodnemu miru in varnosti, zato mora EU še naprej odločno in dosledno podpirati Organizacijo za prepoved kemičnega orožja (OPCW) pri izvajanju njenega mandata, in sicer tako politično kot finančno, in da mora okrepiti svojo odpornost na hibridne in kemične, biološke, radiološke in jedrske grožnje;
95. priznava, da je sodelovanje na področju zmogljivosti še vedno v zgodnji fazi, ter da Unija in njene države članice še ne morejo izkoristiti konkretnih rezultatov poglobljenega in intenzivnega sodelovanja; verjame, da je operativno izvajanje evropskih ambicij dolgoročni proces, ki temelji na stalni politični volji držav članic; poudarja, da je potrebno prožno sodelovanje s prilagodljivimi in modularnimi instrumenti, ki spodbujajo zблиževanje strateških kultur in interoperabilnost med prostovoljnimi partnerji z zmogljivostmi; spodbuja ad hoc sodelovanje oziroma mehanizme združevanja, kot je evropsko poveljstvo za zračni prevoz, ki se je že izkazalo za učinkovito, ter podpira njegovo razširitev na druga področja (helikopterji,

zdravstvena podpora);

96. poudarja, da je treba v delovanje SVOP EU vključiti vidik spola in upoštevati vlogo, ki jo imajo ženske v vojni, stabilizaciji po konfliktih in procesih graditve miru; poudarja, da je treba nasilje na podlagi spola obravnavati kot sredstvo vojne v regijah, ki jih pretresajo konflikti; izpostavlja, da ima vojna večji negativni učinek na ženske kot na moške; poziva EU in njene mednarodne partnerje, naj dejavno vključijo ženske v mirovne in stabilizacijske procese ter obravnavajo njihove posebne varnostne potrebe;
97. opozarja na rastoč pomen varnosti v vesolju in satelitov; poudarja pomen Satelitskega centra Evropske unije in poziva agencijo, naj analizira varnost in/ali ranljivost satelitov EU in držav članic na vesoljske odpadke, kibernetike napade in neposredne napade z izstrelki ter o tem predloži poročilo;

Obrambno sodelovanje in partnerstva SVOP

98. poudarja, da ambicija evropske strateške neodvisnosti temelji na sposobnosti Evropejcev, da za zaščito svojih interesov delujejo neodvisno, po možnosti pa prek institucionalnega sodelovanja (Nato, OZN);
99. meni, da je multilateralizem bistvena vrednota za varnost in obrambo, ter poudarja, da bo EU postala učinkovit in verodostojen varnostni akter le, če bodo njeni ukrepi temeljili na trajnostnem sodelovanju in strateških partnerstvih z državami in organizacijami, ki so jim skupne vrednote Unije; pozdravlja tudi prispevke partnerjev SVOP k misijam in operacijam Unije;
100. poudarja, da partnerstva in sodelovanje z državami in organizacijami, ki so jim skupne vrednote EU, prispevajo k učinkovitejši SVOP; pozdravlja prispevke partnerjev SVOP k stalnim misijam in operacijam EU, ki prispevajo h krepitvi miru, regionalne varnosti in stabilnosti;
101. poudarja, da bosta EU in Združeno kraljestvo po brexitu še vedno v istem strateškem okolju ter se bosta soočala z istimi grožnjami za njun mir in varnost, in meni, da je bistvenega pomena ohraniti trdno, tesno in prednostno sodelovanje na področju varnosti in obrambe med Unijo in Združenim kraljestvom tudi po brexitu; poudarja, da bo sodelovanje z Združenim kraljestvom Uniji omogočilo zmogljivosti in operacije na najvišji ravni; meni, da ni primerno, da bi Združeno kraljestvo sistematično izključili iz sodelovanja na področju obrambe; predlaga sklenitev pogodbe o varnosti in obrambi z Združenim kraljestvom, ki mu bo omogočila, da bo kar najbolj sodelovalo pri instrumentih Unije;
102. opozarja na temeljno vlogo Nata v kolektivni obrambi, kot je izrecno priznana v Pogodbi o delovanju Evropske unije; prepričan je, da je strateško partnerstvo med Unijo in Natom ključno za obravnavo varnostnih izzivov, s katerimi se soočata Evropa in njeno sosodstvo; meni, da bi moralo sodelovanje med EU in Natom krepiti obe strani in v celoti upoštevati posebnosti in vloge obeh institucij ter da bi se moralo nadaljevati ob popolnem spoštovanju načel vključenosti, vzajemnosti in neodvisnega odločanja obeh organizacij, zlasti kadar gre za skupne interese ali interese EU; pozdravlja sodelovanje med EU in Natom pri vojaških vajah Defender-Europe 20 ter meni, da gre za resnično priložnost, da se testirajo zmogljivosti Evrope za odzivanje na agresijo ter preverijo razvoj in izboljšave prehajanja meja in vojaške mobilnosti;

103. ugotavlja, kako pomembno je partnerstvo med Unijo in OZN pri reševanju mednarodnih konfliktov in dejavnostih graditve miru; poziva organizaciji, naj še bolj uskladita svoja prizadevanja na področjih, kjer izvajata pomembne civilne in vojaške misije, da bi se izognili podvajanju in čim bolj povečali sinergije;
104. poudarja pomen sodelovanja med Unijo in drugimi mednarodnimi institucijami, zlasti z Afriško unijo in Organizacijo za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE); meni, da bi morala Unija ravno tako okrepiti dialog in sodelovanje s tretjimi državami, ki imajo enake vrednote in strateške prednostne naloge, pa tudi z regionalnimi in podregionalnimi organizacijami;
105. meni, da bi kombinacija različnih prožnih, večplastnih, odprtih in hkrati operativnih, ambicioznih in zahtevnih oblik sodelovanja, tako znotraj kot zunaj struktur EU, Nata in OZN, vzporedno z institucionalnim sodelovanjem in partnerstvi lahko olajšala skupno sodelovanje v operacijah in s tem okrepila operativne cilje Unije; v zvezi s tem poudarja, da so primeri sodelovanja, kot so evropska pobuda za posredovanje, nordijsko obrambno sodelovanje (NORDEFECO), Višegrajska skupina ter vedno večje vključevanje nemških in nizozemskih oboroženih sil v skladu z logiko krepitve vojaškega sodelovanja med državami članicami;
106. priznava, da so politična in ekonomska stabilnost skupaj z vojaškimi zmogljivostmi in sodelovanjem v podsaharski Afriki bistvenega pomena za zaviranje rasti džihadističnih dejavnosti, blažitev migracijske krize ter boj proti širjenju in vplivu ekstremizma;
107. priznava in podpira misijo EU za pomoč na mejah v Libiji (EUBAM), ki pomaga pri prehodu v demokracijo, zagotavlja usposabljanje in svetovanje na področju varnosti meja ter si prizadeva za razvoj varnosti na libijskih kopenskih, zračnih in morskih mejah;
108. poziva EU, naj izpolnjuje svoje zaveze, sprejete na četrtem vrhu EU-Afrika, glede podpore gospodarski in politični stabilnosti ter zmogljivosti afriških sil v pripravljenosti;
109. spodbuja države članice, naj še naprej sodelujejo z Afriško unijo in uresničijo do zdaj sprejete zaveze;
110. priznava rastočo politično, gospodarsko, okoljsko, varnostno in strateško vrednost arktičnega kroga; poziva države članice, naj še naprej sodelujejo z Arktičnim svetom pri vseh vprašanjih, ki so v interesu EU, in naj oblikujejo celovito strategijo za to regijo;

Institucionalni okvir

111. meni, da dosežki na evropskem obrambnem področju odpirajo možnost za pomembne strukturne spremembe; pozdravlja napoved ustanovitve generalnega direktorata Evropske komisije za obrambno in vesoljsko industrijo, ki bo v pristojnosti komisarja za notranji trg; pozdravlja, da bo ta novi generalni direktorat odgovoren za podporo, usklajevanje in dopolnjevanje ukrepov držav članic na področju evropske obrambe in s tem za prispevanje h krepitvi evropske strateške neodvisnosti; je seznanjen z opredelitvijo petih glavnih nalog (izvajanje in nadzor ERS, vzpostavitev odprtega in konkurenčnega evropskega trga za obrambno opremo, izvajanje akcijskega načrta za vojaško mobilnost, okrepitev močne in inovativne vesoljske industrije, izvajanje

prihodnjega vesoljskega programa); poziva Komisijo, naj podrobneje opredeli vlogo in pristojnosti novega generalnega direktorata; spodbuja Komisijo, naj predstavi načrt za usklajevanje dela z drugimi strukturami, dejavnimi na področju obrambne politike in v okviru drugih pristojnosti (Evropska obrambna agencija, ESZD itd.), za čim večjo učinkovitost uporabe razpoložljivih sredstev in zagotavljanje učinkovitega sodelovanja;

112. se zavezuje, da bo zagotovil spremljanje in podroben parlamentarni nadzor misij, instrumentov in pobud, razvitih na področju evropske obrambe; poziva podpredsednika Komisije/visokega predstavnika, Svet in ustrezne evropske strukture, naj Pododboru za varnost in obrambo redno poročajo o izvajanju svojih mandatov;
113. poziva k pripravi evropske obrambne strategije kot nujnega dopolnila globalne strategije iz leta 2016, ki bo zagotovila okvir za smernice in načrtovanje, ki sta bistvenega pomena za učinkovito izvajanje novih instrumentov in sredstev;
114. poudarja, da je treba sicer spoštovati tradicijo vojaške nevtralnosti več držav članic, a je vseeno nujno zagotoviti podporo državljanov EU za podkrepitev politične ambicije obrambne politike EU; poudarja, da so po zadnjih raziskavah javnega mnenja tri četrtine državljanov EU naklonjene tesnejšemu sodelovanju na področju varnosti in obrambe med državami članicam in torej podpirajo skupno obrambno in varnostno politiko za države članice, ta delež pa je že od leta 2004 nad 70 %;
115. poziva k postopnemu izvajanju skupne obrambne politike (člen 42(2) PEU) in sčasoma k skupni obrambi, pa tudi k okrepitvi pristopov za preprečevanje in reševanje konfliktov, vključno s povečanjem finančnih, upravnih in človeških virov, namenjenih mediaciji, dialogu, spravi, graditvi miru in takojšnjim odzivom na krize;
116. meni, da bi bila bela knjiga EU o varnosti in obrambi ključno strateško orodje za okrepitev upravljanja obrambne politike EU, ob postopnem oblikovanju evropske obrambne unije pa bi zagotovila strateško in dolgoročno načrtovanje ter omogočila postopno sinhronizacijo obrambnih ciklov v državah članicah; poziva Svet in podpredsednika Komisije/visokega predstavnika, naj pripravita takšno orodje, da bi ga med drugim vključila v načrtovanje večletnega finančnega okvira ter zagotovila skladnost med izvedbenim načrtom EU na področju varnosti in obrambe v okviru globalne strategije, usklajenim letnim pregledom na področju obrambe (CARD) in stalnim strukturnim sodelovanjem (PESCO);
117. želi spomniti na člen 44 PEU, ki vsebuje dodatne določbe o prožnosti in uvaja možnost, da se izvajanje nalog kriznega upravljanja dodeli skupini držav članic, ki bi te naloge opravljale v imenu EU in pod političnim nadzorom ter strateškim usmerjanjem Političnega in varnostnega odbora ter ESZD;
118. poudarja, da bi morala prihodnja konferenca o prihodnosti Evrope vključevati razmislek o prihodnji evropski obrambni uniji, zlasti pa potrebo po vzpostavitvi evropskih intervencijskih sil z dovolj učinkovitimi obrambnimi zmogljivostmi za ohranjanje miru in preprečevanje konfliktov ter krepitev mednarodne varnosti v skladu z Ustanovno listino OZN in nalogami iz člena 43(1) PEU;
119. svari pred množico institucionalnih akterjev in prekrivanjem obrambnega okolja EU; poziva vse deležnike, naj razmislijo o tem, kako bi bilo mogoče to okolje izboljšati, da bi bilo razumljivejše za državljane, institucionalno bolj logično, bolj usklajeno in

učinkovitejše pri izvajanju;

120. poziva k razmisleku o vlogi, ki bi jo morala imeti Evropska obrambna agencija pri postopnem oblikovanju skupne obrambne politike EU;

o

o o

121. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Evropskemu svetu, Svetu, komisarju za notranji trg, podpredsedniku Komisije/visokemu predstavniku Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, generalnemu sekretarju OZN, generalnemu sekretarju Nata, agencijam EU na področju vesolja, varnosti in obrambe ter vladam in nacionalnim parlamentom držav članic.

MANJŠINSKO STALIŠČE

04.12.2019

v skladu s členom 55(4) Poslovnika
poslanci stranke GUE/NGL Özlem Demirel, Mick Wallace, Jorgos Jeorjiu (Giorgos Georgiou)

V poročilu je opisana nestabilnost v sosedstvu EU, vendar se v njem ne odraža vedno večja vloga EU. Kot glavni cilj navaja strateško vojaško neodvisnost, zato se poziva k združitvi zunanje in notranje varnosti, vojaških sil, vključno s spremembo in razporeditvijo bojnih skupin, oblikovanjem vojaškega industrijskega kompleksa, povečanjem porabe za obrambo, spodbuja pa tudi cilje Nata (najmanj 2 % BDP za obrambne izdatke).

Poročilu nasprotujemo, ker:

- pozdravlja vzpostavitev generalnega direktorata za obrambo;
- podpira premik paradigme v obrambno/vojaško unijo in se zavzema za to, da bi stalno strukturirano (vojaško) sodelovanje postalo pravno zavezujoče;
- si prizadeva za dokončno oblikovanje Evropskega obrambnega sklada, pozdravlja razvoj oborožitvene tehnologije in opreme (sistem za zračno vojskovanje, Eurodrone, oklepna vozila, prevlada elektromagnetičnega spektra);
- se zavzema za nove tehnologije vojskovanja, kot so umetna inteligenca, robotika, avtonomno orožje, ki se financirajo tudi s civilnimi proračuni EU (Digitalna Evropa, prihodnji raziskovalni program);
- spodbuja militarizacijo vesolja za krepitev obrambne politike EU;
- se zavzema za vojaško mobilnost, ki bi olajšala hitro napotitev enot v EU in zunaj nje (6,5 milijarde EUR) na račun civilnih infrastrukturnih projektov;
- spodbuja sodelovanje med EU in Natom.

Zahtevamo:

- strogo tolmačenje člena 41(2) PEU, ki prepoveduje uporabo proračuna EU za vojaške ali obrambne operacije;
- prenehanje vseh programov EU, povezanih z obrambo, in prehod na civilni in diplomatski pristop k reševanju konfliktov;
- radikalno razorožitev, tudi jedrsko, na ravni EU in na svetovni ravni; aktivno podporo za režime razorožitve (INF, pogodba o trgovini z orožjem, pogodba o prepovedi jedrskega orožja).

27.11.2019

MNENJE ODBORA ZA USTAVNE ZADEVE

za Odbor za zunanje zadeve

o izvajanju skupne varnostne in obrambne politike – letno poročilo za leto 2018
(2019/2135(INI))

Pripravljaec mnenja: Esteban González Pons

POBUDE

Odbor za ustavne zadeve poziva Odbor za zunanje zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. poudarja, da bi morala biti v sedanjem globalnem varnostnem okolju, v katerem se nekatere države znova oddaljujejo od multilateralizma, sestavni del strateške avtonomije EU neodvisna zmogljivost za zagotavljanje varnosti državljanov pred vse številnejšimi grožnjami, tudi oboroženimi spopadi v njeni bližini, kibernetскими napadi in dezinformacijskimi kampanjami, skupaj z aktivnim spodbujanjem miru, stabilnosti, človekovih pravic in demokracije v njenem sosodstvu in širše ter s spodbujanjem njenih vrednot;
2. poudarja, da je treba sicer spoštovati tradicijo vojaške nevtralnosti več držav članic, a je vseeno nujno zagotoviti podporo državljanov EU za podkrepitev politične ambicije obrambne politike EU; poudarja, da so po zadnjih raziskavah javnega mnenja tri četrtine državljanov EU naklonjene tesnejšemu sodelovanju na področju varnosti in obrambe med državami članicam in torej podpirajo skupno obrambno in varnostno politiko za države članice, ta delež pa je že od leta 2004 nad 70 %;
3. ugotavlja, da se je Unija prepozno odzvala in se s političnega, diplomatskega in vojaškega vidika prepozno prilagodila novim krizam in novim mednarodnim razmeram; meni, da na področju obrambe ni politične volje za celovito izvajanje strogih določb iz evropskih pogodb, številne oblike sodelovanja med državami članicami pa so oslabile zmogljivost Unije, da igra odločilno vlogo v zunanjih krizah;
4. poziva k postopnemu izvajanju skupne obrambne politike (člen 42(2) PEU) in sčasoma k skupni obrambi, pa tudi k okrepitvi pristopov za preprečevanje in reševanje sporov, vključno s povečanjem finančnih, upravnih in človeških virov, namenjenih mediaciji, dialogu, spravi, izgradnji miru in takojšnjim odzivom na krize;
5. zato poziva Evropski svet, naj sprejme odločno zavezo za dolgoročni razvoj evropske obrambne unije z jasnim časovnim načrtom; prav tako ga odločno poziva, naj na področju SZVP in SVOP, kadar to dopušča Pogodba o Evropski uniji, odločitve, tudi o

- civilnih misijah v okviru SVOP, namesto z glasovanjem s soglasjem odslej sprejema z glasovanjem s kvalificirano večino; poleg tega priznava, da nobena država sama ni kos varnostnim izzivom, ki se pojavljajo na evropski celini in v njeni neposredni okolici;
6. pozdravlja izvajanje stalnega strukturnega sodelovanja, predvidenega v členih 42(6) in 46 PEU, kot prvi pomemben korak v smeri tesnejšega sodelovanja na področju varnosti in obrambe med državami članicami; poudarja, da imajo države članice v skladu s pravili notranjega upravljanja možnost, da Komisijo vključijo v postopke projektov v zvezi s stalnim strukturnim sodelovanjem;
  7. pozdravlja politične smernice novoizvoljene predsednice Komisije Ursule von der Leyen, ki so zasnovane na „geopolitični“ razsežnosti, in poudarja, da je treba v naslednjih petih letih sprejeti dodatne drzne ukrepe za uresničitev evropske obrambne unije; poleg tega pozdravlja nadaljnje zaveze, da bo uresničena dolgoletna zahteva Parlamenta za večjo institucionalno prepoznavnost na področju obrambe ter v ta namen predlagana ustanovitev posebnega generalnega direktorata;
  8. pozdravlja, da je več držav članic nedavno pozvalo k ustanovitvi varnostnega sveta EU, da bi uskladili obrambne politike držav članic, zlasti glede kibernetске varnosti in boja proti terorizmu, ter skupnega razvoja obrambne strategije EU; meni, da je treba dodatno opredeliti zlasti institucionalno razsežnost tega koncepta in ustrezno oceniti njegovo dodano vrednost;
  9. meni, da bi bila bela knjiga EU o varnosti in obrambi ključno strateško orodje za okrepitev upravljanja obrambne politike EU, ob postopnem oblikovanju evropske obrambne unije pa bi zagotovila strateško in dolgoročno načrtovanje ter omogočila postopno sinhronizacijo obrambnih ciklov v državah članicah; poziva Svet in podpredsednika Komisije/visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, naj pripravita takšno orodje, da bi ga med drugim vključili v načrtovanje večletnega finančnega okvira ter zagotovili skladnost med izvedbenim načrtom EU na področju varnosti in obrambe v okviru globalne strategije, usklajenim letnim pregledom na področju obrambe in stalnim strukturnim sodelovanjem;
  10. poudarja, da bi morala bela knjiga EU opisati tudi možne scenarije za morebitne prihodnje vojaške operacije in obravnavati vprašanje, kako in pod kakšnimi pogoji obstajajo ustrezni in legitimni razlogi za napatitev misij SVOP za reševanje kriznih razmer, humanitarnih kriz in konfliktov;
  11. meni, da bi bilo treba instrument usklajenega letnega pregleda na področju obrambe reformirati, da bi zagotovil bolj strateško izvajanje v skladu s posodobljeno globalno strategijo EU; poudarja, da bo za nadaljnji razvoj strateške avtonomije EU, zasidrane v stalnem strukturnem sodelovanju, potrebna razprava o obsegu projektov, ki se razvijajo pod njegovim okriljem; poudarja, da je potrebno pojasnilo o medsebojnem delovanju različnih pobud, ki jih izvajajo države članice v okviru stalnega strukturnega sodelovanja, zlasti v zvezi s projekti, kot so evropske intervencijske sile, država nosilka, skupne sile ali Eurocorps, saj se opirajo na različne stopnje institucionalnega sodelovanja;
  12. poudarja, da bi morale tesnejše povezovanje na področju varnosti in obrambe pomeniti tudi večji demokratični nadzor, za katerega je zadolžen Parlament; zato poudarja potrebo po okrepitevi vloge Parlamenta na tem področju, in sicer prek polnopravnega

odbora za varnost in obrambo, ki bi ga dopolnjevala skupna medparlamentarna srečanja med predstavniki nacionalnih parlamentov in poslanci Evropskega parlamenta; poziva vlade držav članic, naj vključijo nacionalne parlamente, da bi sodelovali pri odločitvah, sprejetih na področju SVOP;

13. želi spomniti na člen 44 PEU, ki vsebuje dodatne določbe o prožnosti in uvaja možnost, da se izvajanje nalog kriznega upravljanja dodeli skupini držav članic, ki bi te naloge opravljale v imenu EU in pod političnim nadzorom ter strateškim usmerjanjem Političnega in varnostnega odbora in Evropske službe za zunanje delovanje;
14. ponovno poudarja, da je treba odstraniti ovire za napotitev bojnih skupin EU, in meni, da zahteva za soglasje v Svetu spodkopava sam namen teh skupin – da bi delovale kot vojaška zmogljivost za hitro odzivanje na nastajajoče krize in konflikte po svetu; meni, da je treba te skupine preoblikovati v stalne večnacionalne enote, in poziva k vključitvi obstoječih evropskih vojaških struktur v institucionalni okvir EU;
15. poudarja, da bi morala prihodnja konferenca o prihodnosti Evrope vključevati razmislek o prihodnji evropski obrambni uniji, zlasti pa potrebo po vzpostavitvi evropskih intervencijskih sil z dovolj učinkovitimi obrambnimi zmogljivostmi za ohranjanje miru in preprečevanje konfliktov ter krepitev mednarodne varnosti v skladu z Ustanovno listino OZN in nalogami iz člena 43(1) PEU;
16. svari pred množico institucionalnih akterjev in prekrivanjem obrambnega okolja EU; poziva vse deležnike, naj razmislijo o tem, kako bi bilo mogoče to okolje izboljšati, da bi bilo razumljivejše za državljane, bolj institucionalno, bolj usklajeno in učinkovitejše pri izvajanju;
17. poziva Svet, naj glede na možnost izstopa Združenega kraljestva iz EU sprejme nujne ukrepe v zvezi z udeležbo tretjih strani v stalnem strukturnem sodelovanju;
18. ponovno potrjuje zavezanost Unije zvezi NATO, ki ostaja ključni steber naše skupne varnosti; vendar ugotavlja, da tesno sodelovanje med EU in njenimi najbližjimi zavezniki ne bi smelo ovirati oblikovanja evropske obrambne unije;
19. meni, da je konkurenčna obrambna industrija bistvenega pomena za Evropo; opozarja, da so kljub prizadevanjem v zadnjih letih, kot v primeru evropskega programa za razvoj obrambne industrije in Evropskega obrambnega sklada, različni nacionalni predpisi, postopki izdaje dovoljenj in sezname za nadzor izvoza, pa tudi pomanjkanje izmenjave informacij, še vedno ključne ovire pri oblikovanju resnične in učinkovite evropske obrambne industrije;
20. poudarja podporo vzpostavitvi avtonomne obveščevalne zmogljivosti EU, ki bi morala okrepiti skupna varnostna prizadevanja in zagotoviti interoperabilnost med nacionalnimi obveščevalnimi službami;
21. poziva k razmisleku o vlogi, ki bi jo morala imeti Evropska obrambna agencija pri postopnem oblikovanju skupne obrambne politike EU;
22. poudarja, da je treba okrepiti Evropsko obrambno agencijo in ji zagotoviti potrebna sredstva ter politično podporo, da bo lahko imela vodilno in usklajevalno vlogo v SVZP EU, tudi pri razvoju zmogljivosti, raziskavah in nabavi; ponavlja svoje stališče, da se to

lahko najboljše doseže s financiranjem stroškov za zaposlene in za delovanje agencije iz proračuna Unije;

23. ugotavlja, da se klavzula o medsebojni pomoči (člen 42(7) PEU) osredotoča na obveznosti držav članic (in ne na obveznosti same EU), medtem ko solidarnostna klavzula (člen 222 PDEU) Uniji in njenim državam članicam zagotavlja skupno delovanje, vendar obe klavzuli vključujeta zavezujoče obveznosti med državami članicami, hkrati pa predpisujeta razloge za uporabo „vseh razpoložljivih sredstev“, kadar se to zahteva; zato meni, da so nadaljnja pojasnila o aktivaciji, izvajanju in medsebojnem povezovanju klavzul v celoti upravičena, zlasti kadar je tveganje nejasno;
24. ponovno poudarja, da člen 42(7) PEU opredeljuje klavzulo o vzajemni pomoči v okviru kolektivne varnosti; poudarja, da lahko člen 42(7) PEU, na katerega se je doslej sklicevalo le enkrat, spodbudi nadaljnji razvoj varnostne in obrambne politike EU, kar bi privedlo do odločnejših zavez vseh držav članic; obžaluje, da pogoji za aktivacijo člena in pogoji za zagotavljanje potrebne pomoči niso bili nikoli jasno opredeljeni; poziva k analizi izvajanja klavzule o medsebojni pomoči in k pripravi nadaljnjih smernic za njeno prihodnje izvajanje;
25. poudarja, da solidarnostna klavzula (člen 222 PDEU) Uniji in državam članicam ponuja tudi možnost zagotavljanja pomoči državi članici, ki je žrtev terorističnega napada, naravne nesreče ali nesreče, ki jo je povzročil človek; opozarja, da je v strategiji Evropske unije za kibernetško varnost iz leta 2013 navedeno, da so posebej resni kibernetški incidenti ali napadi lahko zadosten razlog, da država članica uveljavlja solidarnostno klavzulo EU, torej člen 222 PDEU; opozarja tudi da Sklep Sveta 2014/415/EU z dne 24. junija 2014 o načinu izvajanja solidarnostne klavzule s strani Unije¹ določa, da je v solidarnostni klavzuli Unija pozvana, naj uporabi vsa razpoložljiva sredstva, vključno s strukturami, razvitimi v okviru SVOP; poziva države članice, naj razmislijo o uporabi solidarnostne klavzule v prihodnosti.

---

¹ UL L 192, 1.7.2014, str. 53.

INFORMACIJE O SPREJETJU V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE

Datum sprejetja	25.11.2019
Izid končnega glasovanja	+: 17 -: 4 0: 4
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Gerolf Annemans, Catherine Bearder, Gabriele Bischoff, Damian Boeselager, Geert Bourgeois, Richard Corbett, Pascal Durand, Daniel Freund, Esteban González Pons, Maria Grapini, Brice Hortefeux, Laura Huhtasaari, Aileen McLeod, Giuliano Pisapia, Paulo Rangel, Antonio Maria Rinaldi, Domènec Ruiz Devesa, Antonio Tajani, Guy Verhofstadt, Loránt Vincze
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Brando Benifei, Jorge Buxadé Villalba, Cristian Ghinea, Danuta Maria Hübner, Helmut Scholz, Sven Simon

**POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU
V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE**

17	+
PPE	Esteban González Pons, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Paulo Rangel, Sven Simon, Antonio Tajani, Loránt Vincze
RENEW	Catherine Bearder, Pascal Durand, Cristian Ghinea, Guy Verhofstadt
S&D	Brando Benifei, Gabriele Bischoff, Richard Corbett, Maria Grapini, Giuliano Pisapia, Domènec Ruiz Devesa

4	-
ECR	Jorge Buxadé Villalba
GUE/NGL	Helmut Scholz
ID	Laura Huhtasaari, Antonio Maria Rinaldi

4	0
ECR	Geert Bourgeois
VERTS/ALE	Damian Boeselager, Daniel Freund, Aileen McLeod

Opomba: Gerolf Annemans (ID) je izrazil svojo namero, da bo glasoval proti mnenju, vendar ni mogel sodelovati pri elektronskem poimenskem glasovanju, ker je pozabil glasovalno kartico.

Uporabljeni znaki:

+ : za

- : proti

0 : vzdržani

INFORMACIJE O SPREJETJU V PRISTOJNEM ODBORU

Datum sprejetja	4.12.2019
Izid končnega glasovanja	+: 41 -: 22 0: 2
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Aleksander Aleksandrov Jordanov (Alexander Alexandrov Yordanov), Maria Arena, Traian Băsescu, Phil Bennion, Fabio Massimo Castaldo, Susanna Ceccardi, Włodzimierz Cimoszewicz, Gina Dowding, Tanja Fajon, Michael Gahler, Kinga Gál, Jorgos Jeorjiu (Giorgos Georgiou), Raphaël Glucksmann, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Márton Gyöngyösi, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, Ilhan Kjučuk (Ilhan Kyuchyuk), David Lega, Nathalie Loiseau, Jaak Madison, Claudiu Manda, Thierry Mariani, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Sven Mikser, Javier Nart, Urmas Paet, Dimitris Papadakis (Demetris Papadakis), Tonino Picula, Manu Pineda, Kati Piri, Diana Riba i Giner, Catherine Rowett, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Jacek Saryusz-Wolski, Radosław Sikorski, Sergej Stanišev (Sergei Stanishev), Hermann Tertsch, Idoia Villanueva Ruiz, Viola Von Cramon-Taubadel, Irina Von Wiese, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers, Isabel Wiseler-Lima
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Attila Ara-Kovács, Andrea Bocskor, Andrea Cozzolino, Arnaud Danjean, Lukas Furlas (Loucas Fourlas), Jytte Guteland, Andrzej Halicki, Martin Horwood, Katrin Langensiepen, Hannah Neumann, Kris Peeters, Bert-Jan Ruissen, Mick Wallace, Javier Zarzalejos, Bernhard Zimniok
Namestniki (člen 209(7)), navzoči pri končnem glasovanju	Heidi Hautala, Gilles Lebreton, Geoffrey Van Orden

**POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU
V PRISTOJNEM ODBORU**

41	+
NI	Márton Gyöngyösi
PPE	Aleksander Aleksandrov Jordanov (Alexander Alexandrov Yordanov), Traian Băsescu, Andrea Bocskor, Arnaud Danjean, Lukas Furlas (Loucas Fourlas), Michael Gahler, Kinga Gál, Andrzej Halicki, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, David Lega, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Kris Peeters, Radosław Sikorski, Isabel Wiseler-Lima, Javier Zarzalejos
RENEW	Phil Bennion, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Martin Horwood, Ilhan Kjučuk (Ilhan Kyuchyuk), Nathalie Loiseau, Javier Nart, Urmas Paet, Irina Von Wiese
S&D	Attila Ara-Kovács, Maria Arena, Włodzimierz Cimoszewicz, Andrea Cozzolino, Tanja Fajon, Raphaël Glucksmann, Jytte Guteland, Claudiu Manda, Sven Mikser, Dimitris Papadakis (Demetris Papadakis), Tonino Picula, Kati Piri, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos

22	-
ECR	Bert-Jan Ruissen, Jacek Saryusz-Wolski, Hermann Tertsch, Geoffrey Van Orden, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers
GUE/NGL	Jorgos Jeorjiu (Giorgos Georgiou), Manu Pineda, Idoia Villanueva Ruiz, Mick Wallace
ID	Susanna Ceccardi, Gilles Lebreton, Jaak Madison, Thierry Mariani, Bernhard Zimniok
VERTS/ALE	Gina Dowding, Heidi Hautala, Katrin Langensiepen, Hannah Neumann, Diana Riba i Giner, Catherine Rowett, Viola Von Cramon-Taubadel

2	0
NI	Fabio Massimo Castaldo
S&D	Sergej Stanišev (Sergei Stanishev)

Uporabljeni znaki:

+ : za

- : proti

0 : vzdržani